GAMLA LUND -NYTT

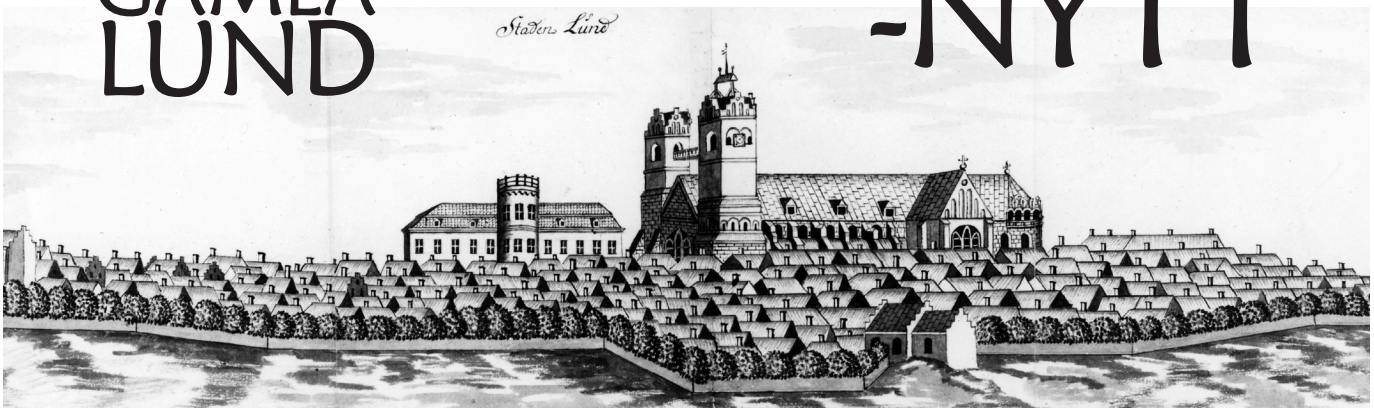

2014:3

Unika skatter från medeltida kyrkor

För en spännande inblick i medeltidens gudstjänster och de föremål som användes kan man nu besöka Historiska museet. Här har garderoberna tömts för nya utställningen "Heliga föremål och religiösa ting" där utställningsansvarig Sofia Cinthio vill kunna ge en bild av prakten i de medeltida kyrkorna såväl som en inblick i medeltidens andliga liv.

– Vi har så många fantastiska föremål som forskare från till exempel Tyskland ofta kommer för att se, och vi ville visa upp dem för andra också berättar hon.

Utställningen har byggts upp runt föremålen och den plats de hade i tre av sakramenten, dopet, mässan och den sista smörjelsen. Vattnet var en symbol för återfödelse och rening och instiftades genom Johannes Döparens dop av Jesus i floden Jordan. Tidigt skedde detta i vattendrag och tunnor men när kristendomen väl etablerats övergick man till dopfuntar, symboliskt placerade nära ingången; genom dopet kom man in i församlingen. Sedan smordes barnet med vigd olja, chrisma, som förvarades i ett chrismatorium, se bild.

Här visas också en stor samling processionskors och krucifix som påminde om Jesu lidande och ofta placerades framme vid altaret när de inte användes. Processionen hade en egen dramaturgi och var en symbolisk framställning av vandringen genom öknen till det förlovade landet. Till mässan fanns kalkar och liturgiska kärl som ciboriet där nattvardsbrödet förvarades och pyxis för de ännu inte invigda nattvardsoblaterna. Vid högtidliga tillfällen beröktes församling och altare av rökelsekar och museet visar upp en fin samling i olika stilar. Akvamanilerna, vackert utformade kannor av brons eller koppar, användes för rituell handtvagning inför mässan.

I den sista smörjelsens procession användes också olja från chrismatoriet, samt processionskors och det ringdes i s.k. primklockor. Människor förväntades uppmärksamma följet och visa vördnad med böner och knäböjningar. Så fick den döende kommunion efter att bikten mottogs.

De äldsta medeltida stenkyrkorna var uppförda i romansk stil; de äldsta medeltidskyrkorna var annars i trä och det fanns ett par hundra sådana kring 1050. Efter byggandet av Lunds domkyrka fanns många skickliga stenmästare som anlitades på andra ställen. Gotikens ideal förändrade under och hög- och senmedeltid kyrkorna både in- och utvändigt och även de föremål som användes i gudstjänsten. Glasen blev då ofta i starka färger och hölls samman

(forts sid 2)

Ting som använts vid smörjelsens sakrament, i mitten ett chrismatorium med tre fack för olja.

Akvamanil från okänd kyrka

Kristus i blyinfattat glas från Skanör kyrka.

av blyspröjsar och två sådana finns att beskåda. I utställningen kan man också se ett antal krucifix och kristusfigurer – utan kors – där övergången var tydlig: från att under romansk tid varit värdig och oberörd framställdes Kristus senare lidande och plågad, dramatisk och ihopsjunken. Hans kungakrona ersattes av törnekronan och detta speglar identifikationen med Kristus där den tidiga medeltidens tillitsfulla människa avlöstes av den botfärdige syndaren stående inför skärselden.

Till utställningen finns också en bok där man kan fördjupa sig i den medeltida religionens betydelse och innehåll tillsammans med föremålen.

JENNY SJÖKVIST

Nattväktarens kommentar - en kulturhistorisk ritual på toppnivå! Nu för 20e året i rad

”Nu är klockan tie slagen, å Gud bevare staden, för tjyvahann, å illebrann, må allt vara väl i staden.” (Nattväktarrop från 1830-talet)

Gamla nattväktarrop kommer i år att ljuda över Stortorget i Lund varje kväll klockan 22.00 den 22–29 juni. Vi får bland annat höra Rickard Söderberg (operasångare), Thuva Härdelin (riksspelman), Kalle Lind (radiopratare och skriftställare), Johan Tyrberg (biskop electus) och musiker från Nordiska ungdomsorkestern.

Nattväktarens kommentar har blivit en kär Lundatradition. Varje kväll är det någon ny känd eller okänd person, vanligen med anknytning till Lund, som iklär sig rollen som nattväktare. Det hela började sommaren 1995. Då intog nattväktarna för första gången Stadshallens entrétak och har sedan dess varje sommar fram till år 2013 ropat och kommenterat staden från taket genom spel, sång, dans, berättande eller annat artisteri. Förra sommaren besteg nattväktarna en helt ny höjd på Stortorget, den Gröna Ön, och så blir det också denna sommar.

Från medeltiden och fram till tidigt 1900-tal ljöd nattväktarnas rop eller signaler nattetid varje timme i städer, brukssamhällen, fiskelägen, på slott och herrgårdar. En romantisk gloria har kommit att omstråla gamla tiders nattväktare, mycket beroende på deras udda rop, sång eller lursignaler. I vår tid är nattväktaren mera prosaisk. Vi noterar att han finns, t.ex. Securitasvakten med sin bil, ficklampa och stora nyckelknippa.

CAJSA S. LUND, MUSIKARKEOLOG,
som alltsedan starten 1995 svarat för idé och innehåll till Nattväktarens kommentar

Nattväktarens kommentar ingår i Sommarlund, som arrangeras av Lunds kommun.

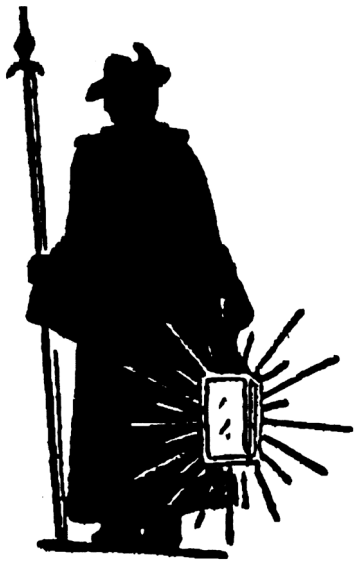

Tack till avgående - välkommen nya i styrelsen

Vi tackar Karin Sandberg som har varit föreningens skattmästare sedan 2008, då hon tog över efter Christer Larsson. Karin har styrelseuppdrag kvar i elva stiftelser och föreningar efter att ha lämnat tre till den 1 juli och kommer även fortsättningsvis vara fullt sysselsatt. Hon hoppas kunna tillbringa lite mer tid bland djur (får, gäss höns o ankor) o natur i Tolånga där hon har en gammal skånelänga. Vi önskar henne mer tid att njuta av lantlivet på gården.

Vi tackar också vår avgångne ordförande Bengt Streijffert som hållit i ordförandeklubban sedan 2010 men nu lämnar över rodret till K Arne Blom, säkert bekant för de flesta och dessutom tidigare ordförande mellan 1999 - 2008.

Vi har också en ny skattmästare, Claes Axelsson, som tar vid efter Karin Sandberg
Varmt välkomna båda!

Lund = vår gemensamma angelägenhet

Jag försöker dra mig till minnes när lundaborna fråntogs möjligheten (som måste och ska vara rättigheten) att i sin egen stad inhandla biljetter inför resor med fjärrtåg. Jag tror det är två år sedan. Först kom små blänkare i en sydsvensk tidning, vilken är hemmahörande i den goda grannstaden Malmö. Därefter gick man en tid till SJ:s biljettservice minst sagt bävande inför varje tågresa befarande att nu var det slut; nu var biljettanskaffningen ett problem. Så en dag var biljettförsäljningsavdelningen tömd på allt i möbelväg med tillhörande per-

sonal. På den stängda glasdörren satt en liten lapp och på den lästes att nu var det slut med biljettköp i Lund. Nu kunde man 1.antingen knappa fram sin biljett i en automat utanför, eller 2.maila och beställa biljett via internet, eller 3.åka in till Malmö och handla.

Av en ren slump fick jag veta att det gick alldeles utmärkt att bege sig till Skånetrafikens kontor borta vid gamla tullkammaren och inköpa sina färdhandlingar. Varför i allasinadar informerade inte ovan nämnda tidning härom? Varför informerades inte lundaborna genom kommunal försorg? Jag möter fortfarande hedervärda och icke sällan till åren komna lundensare som alltfort är okunniga om denna möjlighet. Vi bor dock i den stad, som enligt SJ:s skrytstatistik är den vars centralstation är en av detre största i riket ifråga om antalet resande. Faktum är, att ett antal personer jag råkar ännu den dag som är uttrycker sin ilska över att behöva fara in med tåg till Malmö för att kunna resa från Lund.

Snart måste genomgripande insatser göras för att få ordning på den katastrofala trafiksituationen från Bantorget bort till Spolegatan. Det är närmast ett under att ingen blivit ihjälkörd. Detta är ett av Lunds mittelstads värsta bekymmer. Finns det någon utredning tillsatt för att komma med en rimlig lösning? Vi behöver investera för att gräva ner spårområdet, vilket skapar en förträfflig förbindelseyta att bebygga och förena två viktiga delar av Lund. Förläng Rydes undergång fram till Knut den stores torg. Gräv ner bussarnas hållplatser vid Clemenstorget och anlägg ljusreglerade övergångsplatser ovan jord.

Blicka även österut. Sänk Autostradan så att man kör underjordiskt där, varvid det uppstår en intressant yta för lämplig bebyggelse. Snart bor i runda tal tjugotusen fler lundabor öster om nuvarande Autostradan. Bostäder byggs, men det börjar råda akut brist på skolor, idrottsanläggningar, butiker inte minst för mat samt mycket, mycket fler förnödenheter. Här växer Östra Staden fram med ganska imponerande fart. Det är inte blott innerstaden som behöver omvårdas och värnas. Även kringliggande områden i samtliga väderstreck behöver sitt.

K-ARNE BLOM
ORDFÖRANDE

Claes Axelsson ny skattmästare - tar vid efter Karin Sandberg

Claes Axelsson är sedan studenttiden, som började 1967, Lundabo, med någon kort utflykt till Malmö och Furulund. Den längsta tiden har han bott på Nilstorp och bor numera i Lunna Töser på Södra vägen.

Vid universitetet studerade han mest företagsekonomi. Efter examen inledde han sitt yrkesliv på Landstinget, en karriär som han sedan övergav och gick vidare till näringslivet.

Större delen av den tiden har han fungerat som ekonomichef på olika mindre företag, bl.a. på reklambyrån Borstahusen och på ett importföretag. Nu har han sedan något år lämnat arbetslivet och ägnar sig mest åt föreningsliv och golf. Han är medlem i några typiska 60+föreningar såsom Grandiosa Sällskapet, Stardust, Universitetshistoriska Sällskapet m.fl.

Ända från studietiden har han varit engagerad i Kristianstads Nation. Först som fanbärare, seniorsledamot mm och sedan som revisor i drygt 30 år. Sedan 2005 är han proinspektor i nationen.

foto Claes Wahlöö

Vad döljer sig bakom busken på Petriplatsen vid Bredgatan?

Jo, en skylt som ska informera om att under medeltiden så låg här kvarterskyrkan S:t Peter. Kyrkans absid och kor är markerade med stenar i marken på Petriplatsen och området användes som begravningsplats fram till 1816.

Vi hoppas att någon från parkförvaltningen hittar hit med en röjsåg eller annat lämpligt redskap nu inför den stundande turistsäsongen.

En tidsvandring på Adelgatan

”När vi vandrade in genom stadsporten vid Thomes gap blev vi först förvirrade över alla vindlande små gator. Vi ville besöka domkyrkan som vi hört så mycket om, men hur skulle vi komma dit? Där fanns en gata som såg någorlunda torr ut då den var belagd med sten och vi började gå en bit på stengatan. –Ur vägen! ropade en stor ilsken man. Människor med tunga oxdragna kärror färdades på stenvägen som gick spikrakt söderut och insikten kom att vi kanske var i vägen för dessa gnisslande ekipage. Vi tog av mot höger på den något leriga smala vägen som synes gå åt väster. Här var det lugnare. Gatan kallades för Adelgatan och stora trädgårdstomter fanns på båda sidor om gatan med en frodig grönska som vällde ut över staketen. Vi kunde se att där fanns små odlingar i nästan var trädgård och inhägnader skyddade grödan från kringströvande husdjur som gärna norpade åt sig vad de kunde.

I nästa kurva som svängde söderut fyllde vi på våra skinnpåsar med vatten då det fanns en brunn intill gatan. – Varsågoda, sa kvinnan som stod vid brunnen när vi kom dit. Hon var en änka vid namn Bente och hon berättade att hennes svärson kaniken Christian Nielsen lät henne bo på en gård i närheten. Christian arrenderade en ödejord söder om Bentes lilla stuga och som ersättning fick Bente bland annat hjälpa till med odlingarna där avkastningarna skulle försörja familjen.

I närheten av brunnen låg en närmast övergiven trädgård som var vildvuxen och ej skött på många år. Där gick djuren fritt och betade och vem som helst kunde vila en stund i det höga gräset. Efter påfyllning fortsatte vi längs med den smala vägen. Här kommer inte de tunga oxkärrorna fram, tänkte jag. Tur är väl det att det finns andra vägar som fororna kan ta, ty här är vägen så smal att jag nästan kan lägga mig tvärsöver och nå fram till husen på var sida. Nu hade vi nått fram till en plats med låg bebyggelse intill en tvärgata. På flera av de trädgårdstomter vi passerat fanns små inhägnader med djur som fick stödutfodras då stadens grödor var begränsade.

Förmiddagens regn hade fortfarande inte runnit bort utan samlades i stora vattenpölar längs med den smala gatan. Vi gick förbi ett stall med en stenlagd gårdsplan och sedan fick vi svänga västerut igen. En bit bort höll ett gäng karlar på att kasta ner skräp i en brunn och när vi gick förbi hörde vi att de svor över att de skulle behöva gräva en ny brunn igen, ett besvärligt arbete. Den fasansfulla lundaleran var svår att härska över och många tunga timmar gick åt att återigen försöka hitta de vattenförande skikt med grus där grundvattnet kunde sippra in. En låg byggnad fanns norr om den kasserade brunnen och den tycktes höra till en välskött gård med stenkällare intill en stor trädgårdstomt.

I slutet på gatan kunde vi äntligen gå torrskodda på risbäddar som doftade gott av färska löv. Kanske berodde det på det fina vikarieresidenset som låg intill, där frun och herrn i huset inte ville gå i lervälling med sina fina läderskor. Vi kunde höra en mansröst kalla på en kvinna vid namn Margrete och sedan sjöngs den ena psalmen efter den andra. Vi förstod att det kunde vara en kyrkans man.

Vid kanikresidenset fanns en folksamling och det tycktes som om det hölls en fest. Knappast troligt att vi fick delta, men det kostade inget att titta förstås. Då såg vi domkyrkan och spänningen ökade!”

Situationerna ovan är helt påhittade, men inte helt osannolika. Berättelsen bygger på information hämtade från den arkeologiska förundersökningen från Adelgatan i samband med VA-arbeten som nyligen avslutats.

Tidsvandring på Adelgatan under 1500-talet. Siffrorna mo omkring 1500. Den streckade linjen är den vandringsväg s vandringsvägen förekommer några platser där påträffade rektanglarna är förslag på byggnader utifrån påträffade sy domkyrkan, är dagens fastighetsgränser. Lilla bilden ovan

Informationen i berättelserna bygger även på skriftliga källor som finns angående de tomter förekommande i Lund under framförallt 1500-talet. Genom arkeologiska undersökningar kan källmaterialet byggas på och kompletteras. I detta fall kan vi konstatera att uppfyllnadsgraden av marken inte var lika hög i denna del av staden jämfört med södra delarna av Lund, där mängder jord och byggmaterial dumpats för att på så sätt höja terrängen. Moränlerans nivå är en indikator på hur terrängen en gång har sett ut på olika områden. Då schaktningsarbetena på Adelgatan även inkluderade delar av Sankt Annegatan, Tegnérsplatsen, Lilla Tomegatan och Stora Tomegatan har vi fått en ganska tydlig bild av hur mycket arbete som har lagts ner på att utjämna sänkor och var det inte har behövts lika mycket insatser.

Att Stora Tomegatan var stenlagd kunde konstateras i undersökningen, liksom att Adelgatan saknade stenläggning. Varför det fanns skillnader framgår dock inte av det arkeologiska materialet. Spår efter nedgrävningar i den äldsta markhorisonten i de nordös-

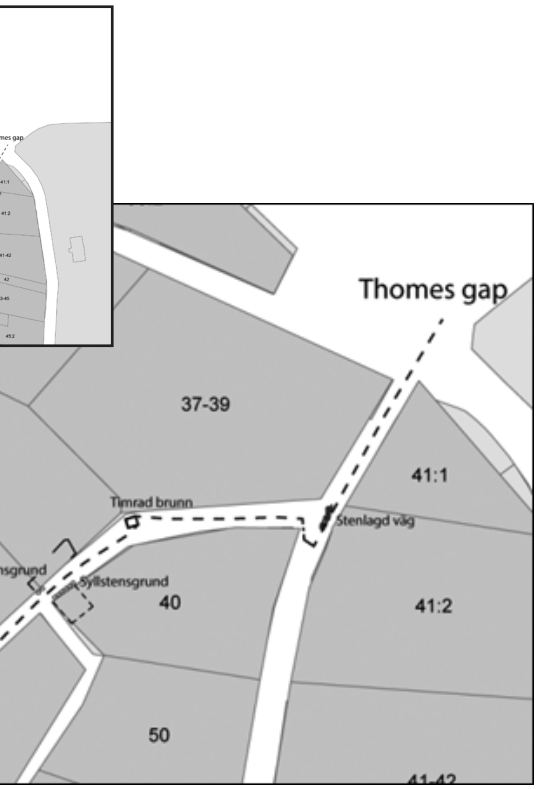

otsvarar Anders Andréns tomtrekonstruktion av Lund som återfinns i berättelsen i artikeln. Längs med e arkeologiska fynd bidrar till ökad kunskap. De streckade yllstenar och den ljusare grå färgen, vid exempelvis är en översiktskarta från Thomes gap till domkyrkan.

tra delarna av Adelgatan visade tydligt att det funnits någon form av inhägnad som skiljde gatumiljön från tomtmark. På tomterna förekom sannolikt mycket odling och dessa behövde skyddas från kringvandrande fän som sökte bete. Förhoppningsvis kommer de makrofossilprover som togs i samband med undersökningen att visa vilken typ av odling som förekom.

En timrad brunn påträffades och en dendrokronologisk analys kan visa när timret fälldes. Detta kan i sin tur belysa när brunnen var i bruk. Brunnens placering sammanfaller med utkanten av tomt 37-39, enligt Anders Andréns tomtrekonstruktion, som år 1553 uppges arrenderas ”på evig tid” av vikarien och succentoren Axel Nielsen och hans hustru Mette Jensdatter. Brunnens placering låg även i närheten av något som år 1616 nämns som Lubberts hage. En hage kan mycket väl vara en trädgård och trädgården kan mycket väl även bestå av mindre inhägnader där djur fick beta, de djur som av olika skäl inte kunde vallas utanför staden. Hur brunnarna användes är en svåråtkomlig fråga. Fick alla använda alla brunnar eller fanns det restriktioner? Det föreligger stora insatser då en brunn ska grävas och kanske var det den person som betalade som ägde frågan. Påträffade brunnar i staden finns både i gatumiljö och inne på tomter, vilket tyder på att det antagligen funnits flera varianter av brukandet.

Vid korsningen Lilla Tomegatan/Adelgatan framkom flera syllstenar på båda sidor i schaktet, och stenarna bedömdes vara rester efter grundmurar från byggnader som rivits i samband med att gatan breddats. På den östra sidan om schaktet fanns en hel syllstensrad på cirka 3-4 meter, vilket tyder på den yttersta begränsningen för var den västra tomtgränsen tidigare låg. Det visar också hur bred en byggnad i staden ut mot gatan kunde vara. Dagens Adelgata är cirka 7 meter bred vilket kan jämföras med medeltidens Adelgata som endast hade halva bredden.

I gatans vinkel vid Östgöta nation påträffades en intakt stenläggning med gödsel ovanpå samt syllstenar efter en byggnad. Samma breddning av gatan har sannolikt skett även här på bekostnad av en stallbyggnad.

En igenfylld brunn dokumenterades väster om Kulturens undergång och keramik av typen yngre rödgods tyder på att brunnen fyllts igen under senare delen av medeltiden. Syllstensrester efter en byggnad påträffades omedelbart norr om brunnen, vilket också tyder att den medeltida gatan sträckte sig minst 2,5 meter längre söderut än idag.

I korsningen Sankt Annegatan/Adelgatan dokumenterades flera skikt av risbäddar. Att anlägga risbäddar var ett billigt och enkelt sätt att förbättra en väg eller fylla upp en svacka. Att det fanns flera faser av risbäddar tyder på att det fanns ett återkommande behov av att förbättra gatan, men utan att stenlägga densamma. Mellan den första risbädden och den sista har gatan dessutom fyllts upp.

På trottoaren utanför nuvarande Kulturkrogen och entrén påträffades syllstenar efter en husgrund, fem meter väster om nuvarande tomtbegränsning. Inte helt otänkbart att det var platsen för kanikresidenset som skall ha legat på tomt 52-53 enligt Anders Andréns tomtrekonstruktion.

Genom att väga samman skriftliga källor, arkeologiskt material med en stor portion fantasi kan man komma ganska långt på vägen att återskapa känslan av att vandra på våra medeltida gator.

AJA GULDÅKER,
ARKEOLOG PÅ KULTUREN

Exempel på hur det kan ha sett ut innan gatunät och kvarter rensades upp. Ett Lund som var mer lantlig i sin karaktär. Kulturens LB arkiv. Lundamotiv, men oklart var. Odaterad.

FUTURALKARNEVALEN HÄLSAR!

Tack för denna gången!

Vårens nyheter på KULTURPORTAL LUND

Föreningen Gamla Lund är glada att presentera ett nytt samarbete med Kulturportal Lund där vi tipsar om nyheter på portalens hemsida.

En svunnen järnväg och Lunds meste privatlärare tillhör vårens nyheter på Kulturportal Lund.

Kulturportalen finns på internet (kulturportallund.se) och informerar om Lunds kulturarv och historia. I texter, bilder och filmer berättas om Lund då och ibland nu.

Våren 2014 försvann den sista lilla resten av rälsen på BLHJ (Bjärred-Lund-Harlösa järnväg). Persontrafiken lades ner 1939 men bettransporterna fortsatte in på 1950-talet. I dag cyklar, går och springer Lundaborna på den gamla banvallen, Hardebergaspåret.

Gunnar Holmstedt kallad Mentor var i 60 år privatläraren som slussade generation efter generation till studentexamen. Portalen skriver om honom, visar bilder och en film.

Lundakarnevalen är över för den här gången. Kulturportalen bjuder på en historik över hur det började och fortlevde i dåtidens studentikosa Lund.

Röda tråden är ett nytt projekt, som i ord och bilder berättar om den tidiga arbetarrörelsens platser i Lund.

Om ett 70-tal Lundaprofiler som bott och verkat i staden berättar portalen. Till profilerna har nu lagts Gunnar Sandin, järnvägsforskare, vänsterpolitiker och mannen bakom Röda Kapellet och Veckobladet.

Aktuella profiler är litteraturhistorikern Hilma Borelius, den första kvinnliga läraren vid Lunds universitet samt Helena Zymler Svantesson, som nyligen avled. Hon var läkare av judisk börd, som överlevde förintelselägret Auschwitz.

www.kulturportallund.se

INGRID NATHÉLL
KULTURPORTAL LUND

Posttidning B

Avs.
Föreningen
Gamla Lund
Box 1234
221 05 Lund

Von Campenhausens grafiska blad över Lund nu till salu på kansliet!

Gamla Lund har fått en välkommen gåva av Stadsbyggnadskontoret. I samband med deras flytt till nya kommunhuset Kristallen, skänkte de resterande upplagorna av Von Campenhausens grafiska blad till vår förening.

Bodo von Campenhausen, konstnär och arkitekt, född på godset Wesselhof i Lettland 1898 och död 1988 i Sverige. Han utbildade sig till konstnär i Tyskland och var professor i keramik vid konstakademin i Berlin. Strax före andra världskrigets utbrott flydde Bodo von Campenhausen till Sverige och bosatte sig så småningom i Lund. Som konstnär målade han akvareller men är mest känd för sina detaljerade kartor över olika städer i Sydsverige. Kartorna ritades i s k kavaljersperspektiv - en typ av snedprojektion. Han utgick från stadsplanekartor och fortsatte sedan ut för att titta på husen. Bodo von Campenhausen, som var en behaglig och älskvärd person, blev välkomnad överallt. Han var mycket noga med att allt blev rätt avbildat och drog sig inte för den sakens skull att klättra upp på hustak.

Det återstår två motiv från 1950-talet: 1. Lund från Mårtensgatan till Stora Tvärgatan (tryckt 1966) med måtten 95 x 55 cm och 2. Stadskärnans sydvästra del (tryckt 1967) med måtten 112 x 78 cm. Dessa grafiska blad är alla signerade och numrerade.

Priset är 75 kronor per styck och med ett paketpris på 100 kronor för båda motiven.

Nytt från Lundasamlingen

Bortom det acceptablas gränser – Bengt Lidforss och lundaradikalismen / Bengt Olle Bengtsson, Gunnar Broberg (red.). Lund, Ellerström, 2013

Brink Pinto, Andrés: *30 november : kampen om Lund 1985–2008*. Lund, Pluribus, 2013

Hansson, Paul: *Klostergården i Lund : kulturmiljöanalys*, 2005/2006 / Paul Hansson och Anna Rabow. Kristianstad : Regionmuseet Kristianstad / Landsantikvarien i Skåne, cop. 2006

Idealkarnevalsboken [2002] / en bok med bilder av Björn Larsson Ask ; texter av Erik Björk... ; utgiven av Karnevalskommittén till Efterkarnevalen 28 september 2002. Lund : Lundkarnevalen, 2002

Ingelöf, Torleif, *Skatter i vått och torrt : biologiska samlingar i Sverige*. Uppsala, Artdatabanken, 2013

Karlsson, Mattias, *Genarps bytomt : Genarp 3:8 m.fl. RAÄ 84, Genarps socken, Skåne : rapport över arkeologisk slutundersökning 2006*. Lund : Kulturen i Lund, cop. 2007

Lundakarnevalen : sångbok 1986–2014. Lund, 2014

Ranger, Anders, "*På en gång så djupt och så vitt som möjligt" : om kyrkligt ungdomsarbete i Lunds stift 1900–1975* / Anders Ranger , Gunilla Selander, Sven-Åke Selander (red.). Lund, Arcus förlag, cop. 2007

Den sjungande staden : en bok om körlivet i Lund. Lund, Föreningen Gamla Lund. Årsbok 95 2013.

Schmidt, Anders: *Allt är nästan sant : skrönor och anekdoter från Helgonabacken.* Lund, Universitetsbiblioteket, 2007

Skånsk idrotts historia : Årsbok 2013. Malmö, Idrottsmuseets vänner, 2013

Stenkil, Lars, *Gravar på kyrkogården i Odarslöv : inventering av befintliga gravar och gravstenar hösten 2006 – våren 2012*. Lund, 2012

Stenkil, Lars, *Lanthandeln i Östra Odarslöv 1880–2000*, 3, uppl, Lars Stenkil, 2012

Svenbro, Jesper: *Hill, Hill, Hill : dikter.* Stockholm, Albert Bonniers förlag, 2014

Tornabygden / Torna härads hembygdsförening. 46(2014). Lund : Torna härads hembygdsförening, 2014

Wijkmark, Carl-Henning, *Vi ses i nästa dröm*. Stockholm, Norstedts, 2013

Willim, Robert, *Framtid.nu : flyt och friktion i ett snabbt företag.* Stockholm : Symposion, 2002

Årsskrift / Sandbybygdens Hembygdsförening. 2013, årg. 14, *Gammalt och nytt*. Södra Sandby: Hembygdsföreningen, 2013

Öhman, Ann-Catherine : *Om Diakonicentralen – Ugglan : diakoni i ett historiskt och socialt perspektiv.* Visby: Nomen förlag, cop. 2013

"Lund" – ny fotobok om Lund

En fotografisk beskrivning av staden som innehåller omkring 600 bilder och har texter både på svenska och engelska. Här återfinns både de klassiska besöksmålen som Domkyrkan, Kulturkvadranten och museerna men också parker, butiker, industrier och speciella verksamheter i och runt Lund finns med. Även ett antal hantverkare, konstnärer och affärsinnehavare med verksamheter som gör Lund till något alldeles speciellt har porträtterats. Till och med kossorna på Revingehed har fått komma med.
Denna personliga fotobok av Frida Rundberg finns nu på kansliet till medlemspris.

Kansliet kommer att vara semesterstängt från 4 juli t o m 3 augusti

Gamla Lund-Nytt utges av
Föreningen Gamla Lund
Redaktör: Jenny Sjökvist
Ansvarig utgivare: K Arne Blom
Föreningens postadress:
Box 1234. 221 05 Lund
Besöksadress: Kattesund 6 A
e-post: gamlalund@telia.com
Telefon : 046-12 12 65
Hemsida: www.gamlalund.se
Kanslist: Ulla Holmér
Kanslitider: måndag-onsdag 9-13,
torsdag 9-18 samt fredag 9-13
Bankgiro: 325-1675
Medlemsavgift: 250 kr
familjemedlem: 60 kr
företagsmedlem 1000 kr
Tryck: KEPA Tryck AB, Kävlinge